

پاشه كهو ته كا نم ... وەرگه ئانی له عهره بییه وه : فهرهاد ئه حمه د به رزنجی

به یانی له جگه کهم ههستم و دوای ئه وهی دهست ودهم وچاوم شت
وههروه ها چه ند اه نان وچالاکیه کی وهرزشیم به ج ه نا، پاشان کوپه ک
شیرم خوارده وه. جله کانی قوتا بخانه م له بهر کردو جانتا کهم هه گرت
که پشته ئا ماده م کردبوو، دایکیشم زهر فکی بچووی دایم که خواردن کی
ئاماده کراوی ته دابوو که ئانه جری ئهم خواردنانه
ده گه ئانی. له گه ئیدا پاره یشی ده دام.

هه موو ئه ژک پی ده وتم، ئه وهش ئانه که ته، له وانیه پیویست پی
هه ب، ئه گهرشت له فر شگهی
قوتا بخانه بکیت!

له استیدا ئه و خواردنانهی من پیویست بووله فر شگه بیکم
، هه موو به یانییه که له ناو جانتا کهمدا هه بوون، هه م خا و ن بوو، هه م
ته ندروست بوو، چونکه دایکم به دهسته جوانه کانی بی ئاماده ده کردم.
بییه منیش بیارم دابوو که ئانه کهم له ناو قوتوو یه کی
بچو کدا که له سه ره وه درز کم ته کردبوو، هه بگرم ئانه له گه
که لوپه له کانی خم بیپارم زم ونه یکه مه وه.

ئانه هات وچوو، به نام من هه رنه شمزانی ئه وده غیله یه چه ندی
ته دایه؟؟ هه تا ئه ژک بیرم کرده وه که پیویسته که مپیوتهر کم هه ب
وتوانا کانی پی زیاد بکه م و بهر نا مه کانی به کار به ئنم بیپاراستنی
به هره ونوسینه کانی خم، بییه باو کم ئاگادار کرد
بیئومه بهسته و ئاره زوو هی که هه مه.

باو کم له پاش که م که بده نگی وتی: کو کهم له استیدا ئهم مانگه که م که
زیاتر له مانگه کانی تر

خهرجیمان هه بوو... پاش ئه وهی قسه کانی ته و او بکات، وتم ببوره
با به گیان من پاره یه کم ئاماده کردوو له ئانه کهم که ما وه یه کی ز ره
پاشه که وتی ده کهم. باو کم وتی: ئه ی ئا فه رین کو ی شیرینم، منیش پاره ی
ترت بی ده خه مه سه ر، ئامری پرینته ره که ت به دیاری بی ده که م، له پا داشتی
ئه و ج ره بیر کرد نه وه
جوان و به سوودا نه ت.

بہاؤ کراوہ تہوہ .